

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

her, at der fremskaffes betydeligt mere detaljerede oplysninger end normalt om de ledige fra arbejdsløshedsøerne, således om deres alder, deres uddannelse og deres kvalifikationer. Disse oplysninger videresendes dels til anvisningskontorer i de øvrige dele af landet, dels direkte til sådanne større virksomheder, som har behov for udvidelse af deres arbejderstab.

Dersom det lykkes ved de forslag, der er nævnt, at skaffe arbejde udenfor arbejdsløshedsøernes område, vil det være en nødvendighed, at der også er mulighed for, at den tilflyttede arbejdskraft kan skaffe sig bolig det pågældende sted. Kommissionen stiller derfor en række forslag, der dels skal gøre det lettere at få anvist bolig i det bestående byggeri, dels skal søge at placere boligbyggeri i områder, hvor der er behov for arbejdskraft. Med hensyn til de enkelte forslag herom må jeg nøjes med at henvide til betænkningen.

Videre foreslås det, at det undersøges, om der er mulighed for at træffe en ordning, hvorved der ydes tilskud til dækning af udgifter ved daglige rejser til og fra arbejdsstedet, noget der har været praktiseret under ganske særlige forhold indenfor beskæftigelseslovgivningen. Dette problem, der iøvrigt har en vis tilknytning til de flytte- og rejsetilskudsbestemmelser, som kommissionen ligeledes henleder opmærksomheden på, og som indeholder en række praktiske vanskeligheder, bør underkastes en nøje undersøgelse.

Jeg har hermed i store træk nævnt de forslag, som vedrører fremme af bortflytningen, og skal så omtale de forslag, som navnlig tager sigte på fremme af beskæftigelsen indenfor selve arbejdsløshedsøerne.

Fra kommissionens side foreligger der her en lang række forskellige forslag. Jeg må indskrænke mig til at omtale dem gruppevis, men skal til indledning henvide til, at kommissionen — efter min mening helt rigtigt — har fremhævet, at der må lægges afgørende vægt på, at en forøgelse af beskæftigelsen får en varig og produktiv karakter. Det må derfor i almindelighed foretrækkes at stimulere oprettelse af nye erhvervsvirksomheder og at lette mulighederne for en iværksættelse af egnede grundforbedrings- og landvindingsarbejder

fremfor at iværksætte egentlige beskæftigelsesforanstaltninger, der, selvom de er nødvendige i en overgangstid, jo virker i retning af at fastholde arbejdskraften uden at skabe varig beskæftigelse.

Der er først tale om forskellige lovforslag angående oprettelse af nye erhvervsvirksomheder. Herom kan jeg henvide til de lovforslag indenfor handelsministeriets og fiskeriministeriets virkeområde, som jeg omtalte i indledningen til min redegørelse. De går ud på, at der ved ydelse af lån til oprettelse af virksomheder indenfor håndværks-, industri- og fiskerierhvervet, herunder industri- og værkstedshuse, skal kunne fastsættes lempeligere vilkår med hensyn til rentens størrelse, afdragstidens længde og størrelsen af virksomhedens egenkapital end hidtil. Det er naturligvis herved en forudsætning, at de pågældende virksomheders oprettelse har en direkte beskæftigelsesmæssig betydning for arbejdsløshedsøerne, og at der ikke påføres bestående virksomheder en urimelig konkurrence.

Den anden gruppe forslag omhandler spørgsmålet om nye virksomheders placering. Dette spørgsmål foreslås for de offentlige virksomheders og institutioners vedkommende søgt løst ved en henstilling til de enkelte styrelser dels om at indhente en udtalelse fra økonomi- og arbejdsministeriet, før styrelsen endeligt tager stilling til placeringsspørgsmålet, dels om fortrinsvis at placere ordrer på investerings- og forbrugsvarer hos virksomheder i arbejdsløshedsøerne, såfremt levering kan ske til konkurrencedygtige priser. Dette sidste må naturligvis være en betingelse.

For private erhvervsvirksomheders vedkommende vil der derimod ikke fra det offentlige side kunne gribes direkte ind i placeringsspørgsmålet, men man foreslår, at staten støtter den oplysningsvirksomhed, som allerede overvejes iværksat af Industrirådet og foreningen Dansk Arbejde, og som går ud på at give interesserede private erhvervsdrivende oplysninger om forhold, der er af betydning ved afgørelsen af, på hvilke steder nyanlæg bør placeres. Statens støtte tænkes ydet dels ved praktisk bistand til den pågældende oplysningsvirksomhed, dels om nødvendigt tillige ved finansiel bistand, jfr. de fremsatte lovforslag.

Den tredje gruppe forslag omhandler mu-